

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116226016
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116226016.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Diany Vlčkovej v právnej veci žalobkyne: C. G., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/X, E. E. - T., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/200/2016 - 90 zo dňa 7.2.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.10.2011 uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ťažko možno uveriť, že by žalobkyňa, ktorá v čase uzavretia zmluvy mala 77 rokov brala úver na výkon povolania, čo nepochybne viedlo k záveru o nekalej obchodnej praktike žalovaného. Sporný poplatok, ktorý bol predmetom tohto konania, nie je vylúčený zo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok. Za hlavný predmet plnenia v zmysle európskej judikatúry sa považujú podmienky, ktoré upravujú základné plnenia zmluvy. Poukázal na rozsudok EÚ:C:2010:309. Administratívny poplatok dohodnutý v úverovej zmluve rozhodne nie je základným plnením zmluvy, a preto nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia. Súd v danom prípade neskúmal sporný administratívny poplatok z pohľadu primeranosti jeho výšky, ale skúmal jeho charakter v intenciách posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, teda či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy ani z VOP pritom nevyplýva, za čo vlastne sa tento poplatok platí, preto absentuje požiadavka jeho určitosti. Spotrebiteľ tak platí za niečo, čo po materiálnej stránke mu nie je dodané. Pri spotrebiteľských úveroch je pritom nevyhnutné, aby dohodnutými poplatkami sa platilo za skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme

minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd dodáva, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011. Súdu bolo z jeho činnosti známe, že v úverových zmluvách žalovaného sa výška administratívneho poplatku odvíja od výšky úveru. Napríklad zo spisu 11C/16/2015 súd zistil, že pri úvere 863,04 Eur poplatok bol 630,68 Eur, pri úvere 2000 Eur poplatok činil 1732 Eur (spis 11C/261/2015), pri úvere 800 Eur bol poplatok 240 Eur (spis 11C/42/2012), pri úvere 350 Eur činil poplatok 230,66 Eur (spis 11C/23/2016), pri úvere 500 Eur bol poplatok 484 Eur (spis 11C/110/2016), pri úvere 800 eur bol poplatok 772 Eur (spis 11C/97/2016). V tomto spore pri úvere 350 Eur bol poplatok 346 Eur. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Poplatok 346 Eur pri úvere 350 Eur predstavuje 98,86% z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá na jeden rok, čo znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by predstavovala 98,86 % p.a., čo by takmer 7 - násobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách, keďže podľa internetovej stránky NBS v októbri 2011 pri spotrebiteľskom úvere do 1 roka činila priemerná úroková sadzba 14,53% p.a. Išlo by nepochybne o dohodu o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobilo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie administratívneho poplatku. Záverom uviedol, že podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, odplata za poskytnutú službu nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že právny vzťah mapoval absolútneho obchodu a formulárová zmluva môže byť právnym dôvodom pre jeho vznik. Úver bol poskytovaný pre účely výkonu povolania. Poukázal na to, že konal v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ a nejedná sa o spotrebiteľský záväzok. Pokiaľ ide o administratívny poplatok, tento bol primeraný vzhľadom na právne predpisy, ale aj vzhľadom na výšku úrokov v čase uzatvárania tejto zmluvy. Poplatok za poskytnutie služby nemohlo byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, vychádzal zo zákona o spotrebiteľoch.

5. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd podľa ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „odvolací súd“ a „CSP“) prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 378 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým ako aj právnym záverom a na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

7. Namietaný charakter absolútneho obchodu zo strany žalovaného odvolací súd považuje za vecne správny, keďže zmluvy o úvere sú upravené v Obchodnom zákonníku, na druhej strane je však potrebné vychádzať z osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré boli prijaté práve na ochranu práv spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ. Z týchto ustanovení vychádzal pri posudzovaní nároku žalobkyne aj súd prvej inštancie, ktorý bol už viazaný aj vysloveným názorom odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí 18Co/120/2017 z 26.10.2017. Otázkou postavenia žalobkyne ako spotrebiteľky sa vypořiadal súd prvej inštancie, ktorý vychádzal z výsluchu žalobkyne a z obsahu zmluvy a zo záveru, že v čase uzatvárania zmluvy nebolo možné, aby vykonávala živnosť, a z týchto dôvodov má postavenie spotrebiteľa.

8. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú.

9. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí C-473/0 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS.

10. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľky má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách) z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho Súdneho dvora a ochranou spotrebiteľa, a to slabšej zmluvnej strany.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 261 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že v odvolacom konaní nevznikli žalobkyni trovy konania a žalovaná strana vo veci úspech nemala, rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).